

VERSLAG PAASEXKURSIE

Datum: 1,2,3,4,5 april 1983.

Bestemming: noordelijk gedeelte van het Bekken van Parijs.

Waar Te Komen Graven?: Cuise la Motte, Croutoy, Aizy-Jouy en Monampteuil.

Deelnemers: familie Van Nieulande met introduc , familie Keukelaar, familie Hopman, Wim Groeneveld sr. en Wim Groeneveld jr., Jan Boes, Antonio Pierik, Michiel de Vos, Werner Lappann en familie Nijhuis.

"KAMPEREN ???, IN KLEINE TENTJES ???..., NU ???, G E S C H I F T !!!"

"En dan nog hard werken ook?, terwijl je vakantie hebt?...Hardstikke Gek!!!"

Dat waren enige kreten afkomstig van kollega's van Annie en mij die ons in de laatste weken voor de paasvakantie om de oren vlogen. Nou ja, gezien het weer in Nederland in die periode kun je ze niet helemaal ongelijk geven. Maar ja, Beauvais (1977) hebben we ook overleefd, dus op pad mettuttentje. Maar in Attichy kraaide de teloorgang van de W.T.K.G.. Van de 17 aanmeldingen (waaronder de exkursieleiding), bleken uiteindelijk 9 aanwezig en lieten 8 het afveten. Bovendien werd er door de jonge garde gedeeltelijk gebivakeerd in een hotel. Misschien worden we toch nog wel eens een eerbiedwaardig genootschap???

Na een voorspoedige rit kwamen we op 1 april aan op de camping in Attichy, ± 17 km oostelijk van Compi gne. De 'madam' en de 'propri t r' waren vriendelijke mensen met een zeer noordelijk accent. (Noordnederlands accent wel te verstaan). Ze wonen al 25 jaar in Frankrijk naar komen van oorsprong uit Leeuwarden.

Ons werd een plekje langs een vijver gewezen waar we het groene, linnen onderkomen van de Groenevelden al zagen staan, alsmede twee andere, kleine tentjes die van de familie Hopman bleken te zijn. Tussen ons in kwam nog het tentje van Michiel de Vos te staan en ergens anders op het terrein stonden de caravans van onze exkursieleiders. En dat was het dan. Waar is de tijd dat je bij een paasexkursie 30   40 koppen kon tellen, je een hele rij bordurend, breiend of hakend vrouwvolk in de berm zag zitten, dat je vele ruggen krom zag van het zwoegen en enkele krom om de mooie, weggrollende stukken op te rapen zonder te zwoegen?

Met toch wat van weemoed denk ik aan die gezelligheid terug. Het en masse bezetten van de plaatselijke kroeg om je 's avonds wat warmte in te drinken, zowel lichamelijke als vloeibare. Al die dingen vormen, in ieder geval voor mij, de charmes van de paasexkursie en dat was nu allemaal minimaal. Hou me ten goede, diegenen die er wel waren amuseerden zich toch wel.

Enfin, zand erover, of liever eraf en zakken gevuld.

De exkursiedagen. Zaterdag om tien uur naar de groeve in Cuise la Motte, zoals eeniegljik wel weet de typelokaliteit van het Cuisien. Ontsloten zijn daar de Zanden van Pierrefonds in een zandafgraving en in een gat ter rechterzijde in het bos.

Veel ruimte om te parkeren was er niet (zelfs niet voor onze zeven voitures) omdat er verschillende, en wel tamelijk grote boomstammen op de vloer van de groeve lagen, een soort parket dus, alleen niet om op te parkeren. Het weggetje langs de groeve voerde met een voor exkursies ongekend stijgingspercentage (ik schat 15   20%) naar een plek waar we dat wel konden. Vandaar met zeven en graafwerktuigen terug om een gat te graven. Het opgegraven zand met schelpen stort je dan in een zeef en nou ja U weet wel h , zakken vullen, Dat kon daar nu nog wel, over een poosje is het fini,

want dan zal het wel net als al heel wat andere lokaties tot een 'cite geologique protégé' gemaakt worden.

Maar gelukkig zijn er nog meer lokaties met soortgelijk materiaal. Zo gingen we, nadat eenieder het wel gezien had in Cuise la Motte, naar de zandgroeve in Croutoy. Deze zandgroeve is vanaf de N31 goed te zien als je vanaf Cuise komt aan de rechterkant. Hij ligt recht tegenover de weg die naar de camping voert. Het is een groeve zoals er vele zijn: met erg hoge en loodrechte wanden, zodat je je er, als je aan het werk gaat, toch niet voor honderd procent op je gemak voelt.

Ook hier de Zanden van Pierrefonds met daarin op sommige plaatsen schitterende, sedimentaire structuren. Over het algemeen varieert de conserveringstoestand van niet zo best tot redelijk en waarschijnlijk kun je er beter in het zomerseizoen naartoe gaan. Dan kun je je vondsten in de zon te drogen leggen en valt er ook beter te zeven.

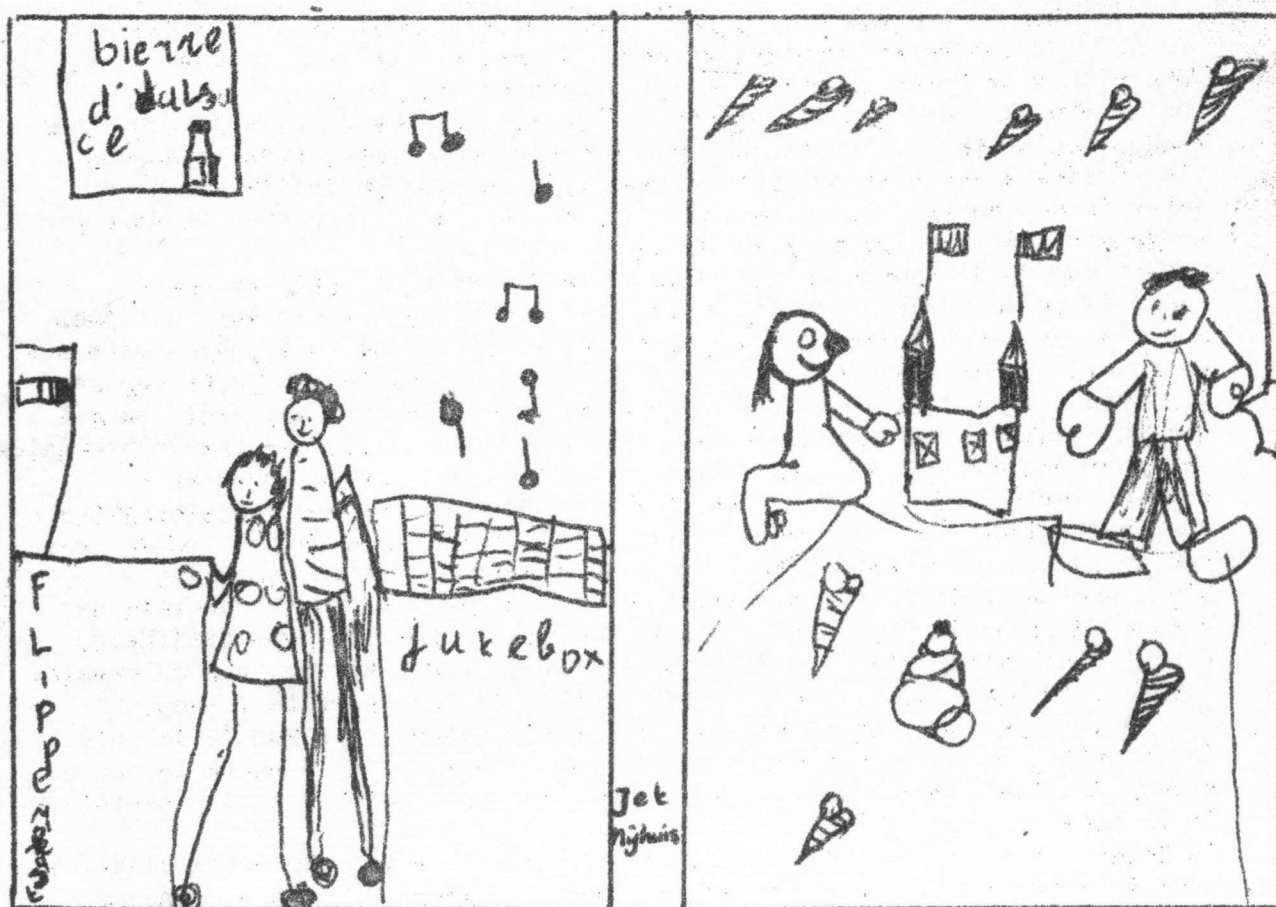
Weer terug op de camping bleek er een straffe en koude wind te staan (waar je in de groeve nauwelijks iets van merkt). Het water van de vijver met z'n temperatuur van een graad of 6 trok niet zo om te slibben, maar het weerhield Jet er niet van om even te bewijzen dat ze in het bezit was van een zwemdiploma B (= inklusief gekleed zwemmen). Ze vond het nodig om dat ook in Frankrijk te bewijzen door in de vijver te la..., ondanks de herhaalde aansporingen dat dat van ons echt niet hoefde. De voorzieningen op de camping waren zo luxe dat we haar konden behoeden voor een longontsteking door haar direkt onder de warme douche te zetten. En 's avonds kon de rest van de warmte bijgetankt worden met 7-up (limonade nature) voor Jet en vin rouge en 'calva' voor ons. Tijdens het nuttigen van dit geestrijk nat werd er door de in het hotel bivakerende heren gemopperd over stijfheid. Deze zou afkomstig zijn van de bedden. Ze hadden het comfort van de wereldberoemde franse bedden verhoogd door er kastplanken onder te leggen, tsjaaaa.... in een tent heb je dat niet nodig heren, daar kun je je, als je dat wilt, zelfs op het harde gestel van moeder aarde te ruste leggen of anders je eigen, vertrouwde slaapcomfort meenemen en in je tent uitspreiden. 't Is maar een weet, hè?

's Nachts vroor het flink, met ijs op de tent, maar met een goede slaapzak merk je daar niets van. Bij vorst overdag mooi weer? Niks hoor, zondagmorgen zwaar bewolkt. Op naar Aizy-Jouy en Monampteuil. Het programma van die dag was eigenlijk gelijk aan dat van zaterdag. Wroeten in de Zanden van Pierrefonds en oprapen wat een ander had laten liggen of wat er uitrolde tijdens ons gegrAAF. Alleen het weer was wel wat beter en 's middags scheen zelfs de zon! Nadat de nodige zakken gevuld waren, terug naar de camping en inmiddels waren er al weer zware wolken samengepakt die zich 's avonds van hun hagel, sneeuw en regenlast ontdeden. 's Nachts was het weer knalhelder, zoals we bij een sanitaire stop in onze nachtrust ontdekten en er lag nog iets meer ijs op de tent dan in de nacht ervoor. Maar maandagmorgen was daar niets meer van over en viel er een bitterkoud mengsel van de eerder genoemde neerslag uit een zeer grauwe hemel. Iedereen hield het toen verder voor gezien, pakte in en ging zijns weegs naar elders of toog juist op huis aan, rijdend door compleet witte velden en akkers.

De paasexkursie der W.T.K.G. zit er weer op. Bedankt Freddy van Nieulande en Hans Keukelaar voor de uitleg ter plekke en het uitstekende routekaartje met vindplaatsen.

Het is zeker een streek om nogeens, onder betere weersomstandigheden, te bezoeken.

Herman Nijhuis

Ik heb met Bas en Jeroen gespeeld en ik heb met Bas een vlot gebouwd.

En ik heb in een van de groeves een kasteel gebouwd met een schelpenmuseum erbij maar toen kwam het heuveltje gras naar beneden met een heleboel zand.

Ik ben voor het eerst naar de kroeg geweest zavonds en geflipert ik kreeg allemaal muntjes van iedereen en de baas wist eerst niet wat 7-up was en de volgende avond zei die wil je 7-up? ja zei ik en toen schoot iedereen in de lach en ik heb in de groeve ook een stoel gemaakt.

Jet Nijhuis